

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Перник, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от ЛОРА Р. СТЕФАНОВА Въззивно гражданско дело № 20231700500808 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 - чл. 273 от ГПК.

Образувано по въззивна жалба, подадена от К. З. В., ЕГН ***** от *** против Решение № 116/16.06.2023 г. по гражданско дело № 57/2023 г. по описа на Районен съд – Радомир, с което е отхвърлен, предявеният от него иск на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване на установено по отношение на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, че не дължи сумата от 1466.38 лв. за консумирана, но незаплатена електрическа енергия, начислена на основание протокол № *** на БИМ за абонатен № ***** и е осъден да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД сумата от 450 лв. – направени разноски.

Наведени са доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, поради нарушение на материалния закон. Поддържа се, че спорната сума не е дължима, тъй като не е налице посоченото основание за начисляването □. Сочи се, че не е установен механизмът на настъпване на констатираната повреда на СТИ, както и че по последното отсъстват следи от външно въздействие, което изключва възможността тя да е причинена от въззивния жалбоподател.

Искането към въззивния съд е да отмени обжалваното решение и да реши спора по същество, като уважи изцяло предявения иск. Заявена е претенция за присъждане на

направените разноси.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК ответникът по въззивната жалба е подал писмен отговор, с който я е оспорил, като неоснователна. Изложил е подробни съображения за правилност на обжалваното решение. Искането към въззивния съд е да го потвърди и да присъди направените разноси.

В съдебно заседание въззивният жалбоподател, редовно призован не се е явил и не е изпратил представител.

В съдебно заседание въззиваемият, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. оспорва жалбата, поддържа писмения отговор. Искането към въззивния съд е да потвърди обжалваното решение и да присъди сторените разноси.

Окръжен съд - Перник, след като прецени при условията на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК събраните по делото доказателства, взе предвид доводите на страните и в обхвата на правомощията си съгласно чл. 269 от ГПК, намира следното:

Според чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част.

Обжалваното решение е постановено от първонистанционен съд, в законен състав, в изискуемата писмена форма и е подписано, поради което е валидно. Съдът се е произнесъл при наличие на процесуалните предпоставки за съществуване и упражняване на правото на иск и по предявените претенции, поради което е допустимо.

Съгласно чл. 269, изр. 2 ГПК при проверка на правилността му, въззивният съд е ограничен от посоченото в жалбата, освен когато следи служебно за интереса на някоя от страните, констатира нарушение на императивна материална норма /т. 1 от ТР 1/2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/ или нищожността на правни сделки и отделни клаузи от тях, които са от значение за решаване на правния спор, ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства /ТР 1/2020 г. по тълк.д. № 1/2020 г. на ОСГТК на ВКС/.

Във въззивната жалба не са наведени оплаквания за извършени от първоинстанционния съд нарушения на съдопроизводствените правила, за фактическа непълнота или за необоснованост на решението. Предмет на проверка е неговата правилност с оглед спазването на материалния закон.

Въз основа на събраните доказателства, настоящият въззивен състав намира за установено следното:

Въззиваемият - „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България/ е лицензиран оператор на електроразпределителна мрежа по смисъла на чл. 88 от ЗЕ и § 1, т. 34б, б. „а“ от ДР на ЗЕ за цялата територия на град Перник, което не е спорно между страните и се установява от приложените писмени доказателства.

Не се спори и относно обстоятелството, че въззивникът е собственик на електроснабден обект, представляващ къща, находяща се в ***, с абонатен номер ***** и съответно има качеството битов клиент на електрическа енергия по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ и чл. 3.1 от Общите условия за договорите за ползване на електропреносната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, сега - „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, който купува електрическа енергия за битови нужди за собствен имот.

От приетите констативен протокол № ***, констативен протокол от метрологична експертиза на средство за измерване № 940/06.12.2022 г., писма изх. № NTZ182577/15.12.2022 г., изх. № 1204906215/19.12.2022 г., ведно с разписки за връчването им, фактура № ***, справка за преизчислени количества електрическа енергия от 19.12.2022 г. и писмо изх. № УРИ 105810-290/16.03.2023 г. на МВР, Дирекция „Национална система 112“ и показанията на свидетелите Д.К., Е.Д. и С.С., дадени пред първоинстанционния съд, се установява, че на 18.11.2022 г. служители на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД са извършили техническа проверка на средството за търговско измерване /СТИ/ на доставяната електрическа енергия в недвижим имот, с административен адрес: ***, с абонатен № *** по партида, разкрита на името на К. З. В.. Констатирано е, че липсва пломба на щита на електрическото табло и че при натоварване с външен товар от 6.74 А, дискът на СТИ не се движи. СТЕ е демонтирано и изпратено за експертиза на Български институт по метрология.

Експертизата е установила отсъствие на механични дефекти на кутията, на клемите на клемния блок на електромера, наличие на необходимите обозначения на табелката му, допълнителна метрологична маркировка и идентификационен номер на нотифициран орган, наличие на пломби против неправомерен достъп до вътрешната конструкция. Констатирано е, че липсва напрежителната верига, че няма видими промени в конструкцията на електромера, че електрическата енергия не се измерва и съответно СТИ не съответства на метрологични и технически характеристики.

Констативния протокол за извършена проверка е връчен на К. В. на 21.12.2022 г. До него е изпратено и писмо, с приложена справка за преизчисление на количествата електрическа енергия, от която е видно, че същата е определена по реда на чл. 50, ал. 1, б. „б“ от ПИКЕЕ и е 2257 kWh, както и с фактура за дължима сума от 1466.38 лв. на основание чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ.

Районният съд е приел съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице К. Г.П.. От нея се установява, че е налице пълно неотчитане на потребена електрическа енергия, че извършеното преизчисление по реда на чл. 50, ал. 1, б. „б“ от ПИКЕЕ е математически правилно и по действащите към този момент цени, както и че в период от три месеца на процесното СТИ не е извършвана друга проверка.

С оглед наведените във въззивната жалба доводи и на основание чл. 162 от ГПК, въззивният съд е назначил и приел съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице И. К.. Настоящият състав я кредитира, като пълна и обоснована, дадена от експерт с необходимите професионални знания и опит. От нея се установява, че отчетът на процесното СТИ се извършва ръчно чрез въвеждане на показаният в мобилно терминално устройство и отразяването им в клиентската система SAP, чрез мобилната система MyAVIS. Не може да се установи кога СТИ е спряло да измерва потребената електрическа енергия, както и какви са възможните причини за спиране на измерването. Последният отчет преди проверката на 18.11.2022 г., е извършен на 21.10.2022 г. и е с период един месец, като количествата потребена електрическа енергия са: дневна тарифа - 3 kWh и нощна тарифа – 0 kWh. Количеството потребена електрическа енергия от същия абонат за аналогичен отчетен период на предходната година – 21.09. – 21.10.2021 г. е дневна тарифа – 285 kWh и нощна тарифа - 0 kWh. Средно аритметичното количество от потребената електрическа енергия за същия обект за предхождащия проверката от 18.11.2022 г. период и потребената електрическа енергия за аналогичен отчетен период от предходната година е дневна тарифа 144 kWh и нощна тарифа – 0kWh . Средно аритметичното потребление за 24 часа е 4.8kWh. Цената на средно аритметичното количество енергия по формулата на чл. 52, ал. 1, т. 2 от ПИКЕЕ за периода от последния отчет преди проверката – 21.10.2022 г. до датата на проверката – 18.11.2022 г. е 93.56 лв.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

За да постанови обжалваното решение, с което е отхвърлил предявения иск, районният съд е приел, че ищецът има качеството клиент на електрическа енергия за спорния обект, че са били налице предпоставките на чл. 83, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от ЗЕ за преизчисляване на количеството неизмерена електрическа енергия и е спазена процедурата за това, предвидена в ЗЕ.

Спорни пред настоящата инстанция са въпросите налице ли са условията, предвидени в раздел IX на ПИКЕЕ за преизчисляване на потребеното количество електрическа енергия за процесния недвижими имот.

В раздел IX на ПИКЕЕ /обн. ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г./ е предвидена възможност за оператора на електроразпределителна мрежа да извърши преизчисление на потребеното количество електрическа енергия за крайните клиенти, за които е установено, че средството за търговско измерване не измерва или измерва с грешка извън допустимата. В зависимост от вида на техническата причина, довела до неизмерването или до неправилното измерване на потребената електрическа енергия, са предвидени различни правила за преизчисляването и/чл. 50 – чл. 55 от ПИКЕЕ/. Съгласно чл. 56, ал. 1 – ал. 3 от ПИКЕЕ определеното по посочените правила количество електрическа енергия се фактурира по действащата за периода на преизчисляването прогнозна пазарна цена за покриване на технологичните разходи, определена от Комисията за енергийно и водно регулиране на съответния мрежови оператор и се заплаща от ползвателя на мрежата на оператора. Следователно процесното вземане представлява стойността/цената/ на потребената/закупената/ и незаплатена електрическа енергия. Същата е дължима на основание чл. 183 от ЗЗД, според който купувачът по договор за продажба заплаща на продавача цената на веща, чиято собственост му е прехвърлена.

Тъй като количеството на потребената електрическа енергия не е измерено или измерването му е невярно, то се определя по реда на някое от правилата на чл. 50 – чл. 55 от ПИКЕЕ. От съдържанието на разпоредбите на чл. 50, ал. 1, б. „б“ и чл. 52 от ПИКЕЕ следва, че редът по чл. 50, ал. 1, б. „б“ е приложим при установено външно въздействие върху СТИ, а този по чл. 52 - при техническа неизправност. В случая операторът на електроразпределителната мрежа е определил количеството на ползваната електрическа енергия по правилото на чл. 50, ал. 1, б. „б“ от ПИКЕЕ, при положение, че е налице техническа неизправност на СТИ, без да е установена външна намеса. Съдът счита, че доколкото по делото е установено, че количеството на използваната електрическа енергия не е измерено, поради техническа неизправност на СТИ, която не е причинена от външна намеса, то за преизчислението и е приложимо правилото на чл. 52, ал. 1, т. 2 от ПИКЕЕ. При определянето и по този ред, дължимата за нея цена е в размер на 93.56 лв., а не 1466.38 лв.

С оглед изложеното настоящият състав приема, че за процесния електроснабден обект е било налице основание за преизчисление на ползваната, но неизмерена електрическа енергия, като дължимата стойност на същата е 93.56 лв. За посочената сума предявеният иск е неоснователен и правилно е отхвърлен от районния съд. Затова обжалваното решение в тази част следва да бъде потвърдено. За разликата над тази сума до начислената такава от 1466.38 лв., а именно за сумата от 1372.82 лв., искът е основателен и следва да се уважи. В тази част обжалваното решение е неправилно и следва да бъде отменено.

С оглед изхода от спора, обжалваното решение следва да се отмени частично и частта за разноските, а именно за сумата от 423 лв., представляваща разлика над 27 лв. до присъдените 450 лв. в полза на ответника.

В първоинстанционното производство ищецът е направил разноси в общ размер на 60 лв. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в негова полза следва да се присъдят такива, съразмерно с уважената част от иска, а именно – 56.40 лв.

С оглед изхода на спора във въззивното производство и на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК, в полза на въззивния жалбоподател следва да се присъдят разноси, съразмерно с

уважената част от жалбата, а именно – 310.20 лв., а на ответника – в размер на 6.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената и част.

По изложените мотиви, Окръжен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 116/16.06.2023 г. по гражданско дело № 57/2023 г. по описа на Районен съд – Радомир, в **ЧАСТТА** му, с която е отхвърлен иска по чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване на установено, че К. З. В., ЕГН ***** от *** не дължи на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цариградско шосе № 159, Бенч Марк Бизнес Център разликата над 93.56 лв. до 1466.38 лв., представляваща консумирана, но незаплатена електрическа енергия, преизчислена на основание протокол № *** на БИМ за абонатен № ***** , както и в частта, с която К. З. В. е осъден да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД разноски за разликата над 27.00 лв. до 450 лв., като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, че К. З. В., ЕГН ***** от *** не дължи на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цариградско шосе № 159, Бенч Марк Бизнес Център сумата за разликата над 93.56 лв. до 1466.38 лв., представляваща стойността на преизчислена електрическа енергия за обект с абонатен № ***** , находящ се на адрес: *** за периода от 21.10.2022 г. до 18.11.2022 г., за която е издадена фактура № ***

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 116/16.06.2023 г. по гражданско дело № 57/2023 г. по описа на Районен съд – Радомир, в **ЧАСТТА** му, с която е отхвърлен иска по чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване на установено, че К. З. В., ЕГН ***** от *** не дължи на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цариградско шосе № 159, Бенч Марк Бизнес Център сумата от 93.56 лв., представляваща стойността на преизчислена електрическа енергия за обект с абонатен № ***** , находящ се на адрес: *** за периода от 21.10.2022 г. до 18.11.2022 г., за която е издадена фактура № ***

ОСЪЖДА К. З. В., ЕГН ***** от *** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цариградско шосе № 159, Бенч Марк Бизнес Център сумата от общо 6.00 лв. /шест лева/, представляваща разноски, направени във въззивното производство, съразмерно с отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цариградско шосе № 159, Бенч Марк Бизнес Център **ДА ЗАПЛАТИ** на К. З. В., ЕГН ***** от *** сумата 56.40 лв. /петдесет и шест лева и четиридесет стотинки/ - разноски в първоинстанционното производство, съразмерно с уважената част от иска и сумата от 310.20 лв. /триста и десет лева и двадесет стотинки/ - разноски във въззивното производство съразмерно с уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____